

Bismilahi rrahmani rrahim

Përkthimi i

Fjalimit të Xhumasë

të Kalifit të V-të të Xhematit Islamik Ahmedia,

Hazret Mirza Masrur Ahmedit

mbajtur në xhaminë e Baitul Futuh të Londrës më

30 prill 2004

P a s t ë r t i a

Kalifi e filloi fjalimin e tij duke thënë se është më se e domosdoshme që pastërtia të jetë prezent në besimtarin. Sepse Allahu e do pastërtinë dhe dëlirësinë, dhe Allahu i do ata që e mbajnë veten të pastër. Allahu në Kuran thotë: *'Inna Llaha juhibbut tavnabiina va juhibbul mutatahirinë'*, që do të thotë se *'Allahu i do ata që pendohen dhe ata që e mbajnë veten të pastër'*. Nga kjo del e qartë se ashtu sikur që njeriu bëhet i dashur i Allahut përmes pendimit dhe të kërkuarit falje, ai gjithashtu bëhet i dashur i Allahut duke u kujdesur për pastërtinë e tij fizike.

Është obligim për secilin prej nesh që pas dëshmisë së besimit, krahas përpjekjeve për pastrimin tonë shpirtëror, t'i kushtojmë vëmendje të posaçme edhe pastërtisë tonë të jashtme, në mënyrë që shpirti dhe trupi jonë të bëhen të denjë për dashurinë Hyjnore.

Mesihu i Premtuar a.s.s. duke e komentuar këtë ajet të Kuranit të Shenjtë thotë: *'Pa dyshim Allahu i konsideron miq të Tij ata që pendohen dhe i do ata që kërkojnë dëlirësinë. Ky ajet jo vetëm që do të thotë se Allahu i konsideron si të dashur të Tij vetëm ata që pendohen, por gjithashtu do të thotë se pendimi i vërtetë është gjendja e dëlirësisë së vërtetë. Është e domosdoshme t'i shmangemi çdo lloj papastërtie dhe ndyrësie, përndryshe vetëm të përsëriturit e fjalëve të pendimit nuk do të sjell asnjë dobi'*. Ai thotë më tutje se *'Allahu thotë se ata që kërkojnë pastërti të brendshme dhe të jashtme janë miq të Mitë. Kjo është për arsye se pastërtia fizike e ndihmon dhe e mbështetë pastërtinë e brendshme. Nëse një njeri nuk e mban vetën të pastër e madje as nuk pastrohet pasi të ketë kryer nevojën e tij, si mund të bëhet fjalë në rastin e tij për pastërti të brendshme. Prandaj është e nevojshme që së paku të laheni të premtën e të merrni abdes dhe nëse do të shkoni në xhami të vëni parfum'*. Urdhri për të vënë parfum për bajram, xhuma dhe tubime të tjera, është sepse njerëzit në këto raste mblidhen në grupe dhe në raste të tilla gjithmonë ekziston mundësia e formimit të erërave të këqija. Prandaj, duke e pastruar trupin, duke veshur rroba të pastra dhe duke hedhur parfum, era e keqe mund të largohet. Allahu gjithashtu e ka bërë të njëjtën rregull edhe për të vdekurin para varrimit.

Kalifi më tutje tha se tani do të prezantoj para jush disa hadithe që kanë të bëjnë me pastërtinë.

Hazret Abu Musa Ashari, r.a. (radhi Allahu anhu - Allahu qoftë i kënaqur me të), transmeton se Profeti i shenjtë s.a.s. ka thënë '*Atahuru shatrul imaani*' që do të thotë se: '*Pastërtia dhe higjiena është pjesë e besimit*'. Ebu Malik Ashari gjithashtu transmeton se Resulullahi s.a.s. ka thënë se pastërtia është gjysma e besimit. Pra, shikoni sa e domosdoshme është për një besimtar ta mbajë pastërtinë. Shumica e myslimanëve i dinë këto hadithe, por pyetja është se sa ata i praktikojnë ato. Nëse e pastrojnë një vend, vetëm e hedhin pisllekun në vendin tjetër. Fatkeqësisht shumica e myslimanëve nuk kujdesen për pastërtinë ashtu si duhet. Ngjashëm edhe ahmedianët, të cilët duhet të jenë shembull se si duhet të mbahet pastërtia, nuk janë duke e bërë këtë si duhet. Në vend që të ndikojnë në rrethin e tyre, rrethi po ndikon në ta. Në Pakistan dhe në vende të tjera në zhvillim, ku nuk funksionon sistemi i mbledhjes së mbeturinave, ata thjeshtë vetëm e gjuajnë mbeturinat jashtë shtëpive të tyre. Ndërsa të mbash pastër ambientin është po aq e rëndësishme sa të mbash pastër trupin dhe shtëpinë tënde.

Duke hedhur plehrat jashtë shtëpive tuaja, ju do ta ndotni ambientin tuaj dhe do të shkaktoni sëmundje dhe epidemi të ndryshme. Prandaj ahmedianët duhet t'i kushtojnë vëmendje të posaçme këtij problemi. Ata duhet të kujdesen që të mos ketë mbeturina jashtë shtëpive të tyre. Në Rabvah ku 98% e banorëve janë ahmedian duhet të shihet një ambient i pastër dhe i rregulluar mirë. Komiteti i Rabvahit ka bërë shumë punë në gjelbërimin e Rabvahit dhe kanë mbjellë shumë pemë dhe bar dhe shumë nga ata që e vizitojnë Rabvahin, flasin fjalë të mira dhe thonë se kanë parë shumë gjelbërim në Rabvah. Por, nëse vetë qytetarët nuk e zhvillojnë ndjenjën për t'i mbrojtur pemët, gjelbërimin dhe të kujdesen për pastërtinë e ambientit, atëherë në njërin anë do të shihni gjelbërim, ndërsa në anën tjetër grumbuj mbeturinash.

Prandaj, banorët e Rabvahit duhet t'i kushtojnë shumë kujdes mbajtjes pastër të ambientit. Vëmendje duhet t'u kushtohet pastrimit të kanaleve që bartin ujërat e zeza nga shtëpitë, në mënyrë që kalimtarët të mos ecin duke pasur kujdes që të mos shkelin në to, ose të kalojnë pranë tyre duke mbajtur hundën me dorë. Me kujtohen fjalët e Kalifit të tretë i cili thoshte se ju duhet ta zbukuroni Rabvahin e ta bëni si nuse. Kjo pastërti dhe ky zbukurim është një proces i vazhdueshëm. Nga Rabvahi më kanë dërguar fotografi ku shihet se e kanë rregulluar mirë qytetin, por ata duhet ta rregullojnë çdo rrugicë dhe qoshe të qytetit. Është e pamundur për Komitetin e Rabwahit që të bëjë shumë, nëse çdo qytetar nuk do kujdeset për të mbajtur pastërti dhe rregull.

Edhe në Kadijan duhet t'i kushtojnë rëndësi të veçantë mbajtjes së pastërtisë nëpër lagjet, shtëpitë ahmediane dhe jashtë tyre, kështu që çdo kalimtar ta dijë menjëherë se është duke kaluar pranë ndonjë shtëpie ose lagjeje ahmediane. Nuk e di si qëndron puna tani, por kur e kam vizituar Kadijanin më 1991 për shkak se kishte shumë vizitorë dhe mysafirë, dukej

se kishte nevojë për më shumë rregull dhe pastërti, dhe jam i sigurt se ende duhet të ketë nevojë. Ju duhet t'i kushtoni shumë kujdes pastërtisë. Aty ku janë duke u ndërtuar shtëpi dhe godina të reja, ahmedianët duhet t'i zbukurojnë oborret e tyre me gjelbërim. Anëtarët e Xhematit, me punën e tyre vullnetare duhet vazhdimisht t'i mbajnë të pastra godinat e Xhematit. Ambientin për rreth tyre ta zbukurojnë me lule dhe gjelbërim. Kudo në botë ku Xhemati ka pronat e veta duhet të ketë një gjelbërim dhe rregull të tillë; dhe ato duhet të jenë të dalluara. Unë fola më parë për vendet në zhvillim, por kjo gjendje nuk është prezent vetëm atje. Edhe në Evropë i kam vërejtur shtëpitë në të cilat banojnë aziatikët. Në kopshtet dhe oborret e vogla që gjenden para ose prapa shtëpive, ka mbeturina dhe ata nuk kujdesen mjaft për rregullimin e kopshteve dhe oborreve të tyre. Shumica e shtëpive këtu kanë oborre dhe kopshte të vogla dhe me pak përpjekje, ndoshta duke ia kushtuar vetëm një ditë në javë, ata mund t'i rregullojnë këto kopshte. Kjo do të kishte një ndikim pozitiv dhe do të linte një përshtypje të mirë te fqinjët e tyre dhe te njerëzit e tjerë që kalojnë pranë; dhe botëkuptimi negativ që ata kanë për aziatikët gradualisht do të largohet.

Banorët lokal kanë më shumë interesim në rregullimin dhe mbajtjen pastër të oborreve dhe të kopshteve të tyre. Ata kujdesen për fidanët, lulet dhe barin; ndërsa shtëpitë dhe oborret tona janë ato të cilat duhet të duken më të mira se të tyret. Këtu moti është i atillë që me pak punë mund të bëhet shumë gjelbërim.

Ka një hadith në të cilin thuhet se ka qenë praktikë e H. Muhamedit s.a.s, që sa herë që ka parë ndonjë therë, shkurre, gurë ose hedhurina të tjera i hiqte nga rruga, dhe thoshte se kush kujdeset për pastrimin e vendeve publike, Allahu është i kënaqur me të dhe e shpërblen. Këtu rrugët janë të pastra, por nëse ju do t'i mbani të pastra dhe të rregulluara kopshtet tuaja para shtëpive, atëherë edhe rrugët to të duken më të pasra. Ju gjithashtu nuk duhet t'i bllokoni rrugët, të uleni në to ose të hidhni mbeturina e të shkaktoni vështirësi për kalimtarët. Nëse iu bie të shihni ndonjë ndyrësi në rrugë mos pështyni.

Mesihu i Premtuar a.s.s. ka thënë: *'Va sajabaka fatahir varuxhza fahgjur'* - mbani të pastra rrobat tuaja, trupin tuaj, shtëpitë tuaja dhe rrugët tuaja dhe në çdo vend ku rrini mbajeni pastër dhe mos e ndotni. Të laheni e të pastroheni rregullisht, dhe ta bëni shprehi që t'i mbani pastër shtëpitë tuaja. Disa njerëz mendojnë se sa më i shkujdesur që të jesh ndaj rrobave tuaja aq më i devotshëm je; ndërsa mësimet e Islamit predikojnë të kundërtën.

Hazret Ebu Hureira transmeton se e ka dëgjuar Profetin e shenjtë duke thënë se *'Kur Allahu i jep pasuri shërbëtorit të Tij, Ai dëshiron ta shohë atë (pasuri) të reflektuar në të'*.

Abil Ahvaz transmeton se e ka dëgjuar babanë e tij duke treguar se ai e vizitoi H. Muhamedin s.a.s. dhe rrobat e mia nuk ishin të mira. Profeti i shenjtë s.a.s. më pyeti se a kam pasuri? Unë i thashë se Allahu m'i ka dhënë të gjitha të mirat; kam deve, lopë, kuaj dhe dele. Kam edhe skllevër. Profeti më tha se pasi Allahu të ka dhënë kaq shumë pasuri, atëherë ajo duhet të duket në ty.

Ka edhe një transmetim tjetër nga Hazret Xhabir bin Abdullah, Allahu qoftë i kënaqur me të, i cili rrëfen se njëherë Profeti i shenjtë na vizitoi dhe e pa dikë që nuk i kishte krehur flokët e tija. Profeti i shenjtë tha se: *'A nuk ka ai njeri asgjë me çka të pastrohet, me çka t'i shkurtojë flokët e tij dhe t'i krehë ato?'*. Dhe pyeti pse ai njeri ishte në atë gjendje. Në vendin tonë në Pakistan - thotë Kalifi - ka disa njerëz që vishen me rroba të palara dhe me mantele të gjata dhe njerëzit mendojnë se ata janë njerëz të devotshëm e të shenjtë; ndërsa kjo është plotësisht kundër mësimëve të Islamit. Elhamdulillah që Xhemati ynë nuk ka njerëz të tillë.

Ka një hadith tjetër nga H. Ata bin Jisar, r.a.a. i cili rrëfen se një herë Profeti i shenjtë s.a.s. ishte ulur në xhaminë e tij, kur një njeri me flokë të shprishura dhe me mjekër të pakrehur erdhi në xhami. Profeti i tha atij që t'i krihte flokët dhe mjekrën e tij. Ai shkoi, u kreh dhe kur u kthye, Profeti i shenjtë i tha: *'A është më mirë kështu apo me flokë të shprishura e të duket njeriu si një fantazmë ose djall?'*

Pra Profeti i ka krahasuar njerëzit e tillë me djallin. Në Pakistan dhe Indi kur njerëzit i shohin të tillët mendojnë se ata janë njerëz të shenjtë. Pra mund ta shihni këtë kontradiktë; dhe kjo është për shkak se këta njerëz nuk kanë arritur ta njohin Imamin e kohës.

Hazret Abdullah bin Masud transmeton se i Dërguari i Allahut s.a.s. ka thënë se ai i cili ka një grimcë mendjemadhësie në vete, nuk do mund të futet në Xhenet. Dikush e pyeti Profetin se çka mendonte për ata që dëshirojnë të vishen mirë?. Profeti tha se Allahu është i bukur dhe e do bukurinë.

Ky hadith e bënë të qartë se të jesh i pastër, i rregulluar dhe të mbash rroba të mira nuk do të thotë që të ndjehesh mendjemadh e t'i nënçmoh të varfrit dhe të mos shoqërohesh me ta. Po vepruat kështu, kjo do të jetë arrogancë. Mbajtja e rrobave dhe këpucëve të mira është vetëm pasqyrim i dhuntive dhe mirësive të Allahut, dhe nëse në këtë ka arrogancë, atëherë ta dini se Profeti i Shenjtë ka thënë se dyert e Xhenetit janë të mbyllura për arrogantët. Ju duhet të silleni me respekt ndaj të varfërve dhe të mos u shmangeni por të përmbushur të drejtat e tyre si vëllezër.

Kur Hazret Muzafar Ahmad Sahibi e kreu shkollimin, u caktua si nëpunës i shërbimeve civile në një krahinë. Në Indi dhe Pakistan nëpunësit e shërbimeve civile e konsideron veten më të rëndësishëm dhe superior se njerëzit e thjeshtë dhe nuk kanë kurrfarë konsiderate për të varfrit. Para nisjes për në atë krahinë ku ishte caktuar, Kalifi i dytë e këshilloi dhe i tha se: *'Tepihët, sofat dhe kolltukët e shtëpisë suaj nuk duhet të jenë të tilla që të bëhen pengesë për të varfrit që të vijnë lirshëm te ju. Respekto të varfrit në të njëjtën mënyrë si i respekton të pasurit'*. Kalifi i dytë gjithmonë kishte konsideratë të veçantë për të varfrit. Anëtarët e Xhematit duhet ta fiksojnë këtë këshillë në mendje dhe të mos ndodhë që nëse një njeri i varfër, me rroba të pluhurosura nga udhëtimi, vjen dhe ulet në sofën tuaj e ju të ndjeheni të pakënaqur.

Profeti i shenjtë gjithashtu dëshironte të përdorte parfum dhe i donte dhuratat e tilla. Hazret Xhabiri r.a. transmeton se Profeti i shenjtë s.a.s. këshillonte se kur dikush të jep si dhuratë një parfum, pranoje me kënaqësi dhe përdore. Transmetohet se gjithmonë vinte erë e mirë nga trupi i Preftit të

Shentë s.a.s. Xhabir bin Samra transmeton se një herë Profeti i Shentë s.a.s. e preku faqen time me dorën e tij dhe i erdhi aq erë e mirë dorës së tij sikur të ishte e sapo dalë nga shishja e parfumit.

Hazret Xhabiri, Allahu qoftë i kënaqur me te transmeton se nga era e veçantë e parfumit mund ta dije se këtupari sapo paska kaluar Profeti i shenjtë s.a.s. Hazret Selaman Farsi transmeton se e ka dëgjuar Profetin e shenjtë s.a.s. duke thënë se ai i cili lahet të premtën, vë parfum dhe shkon për të falur xhumanë, prej kësaj të premtëje deri në të premtën e ardhshme të gjitha mëkatet e tija do të shlyhen. Porosia e këtij hadithi është që ju të pastroheni e të vëni parfum me qëllim që të tjerët të mos bezdisen nga era e trupit tuaj, por edhe për shkak se Allahu e do pastërtinë dhe erën e mirë. Mos mendoni se ky hadith do të thotë se mëkatet tuaja do të falen vetëm nëse e keni falur namazin e xhumasë, me gjithë faktin se gjatë gjithë javës i keni shqetësuar njerëzit. Nuk është ashtu. Profeti ka thënë se veprat tuaja gjykohen sipas qëllimit tuaj.

Ka edhe një hadith i cili flet rreth të pastruarit e dhëmbëve. Hazret Ajshja transmeton se Profeti i Shenjtë s.a.s. ka thënë se me pastrimin e dhëmbëve goja pastrohet dhe fitohet kënaqësia e Allahut. Në një transmetim tjetër thuhet se sytë shkëlqejnë më shumë. Transmetohet gjithashtu se Hazret Muhamedi s.a.s. ka thënë se *'Po të mos frikësohesha se do të ishte tepër e vështirë për pasuesit e mi, do ta kisha bërë të obligueshme pastrimin e dhëmbëve para çdo namazi'*. Hazret Huzeifa transmeton se sa herë që Profeti i shenjtë s.a.s. ngrehej natën për namaz i pastronte dhëmbët e tij. Në ditët tona mjekët porositin që t'i pastrojmë dhëmbët në mëngjes dhe natën para gjumit që të parandalohen sëmundje të ndryshme të gojës. Kërkimet gjithashtu kanë treguar se kur njeriu zgjohet në mëngjes, bakteret që mbliidhen në gojë janë të gjashtëqind llojeve, ndërsa numri i tyre është i madh vetëm Zoti e di. Profeti i shenjtë, para një mijë e pesëqind vitesh na ka porositur që kur të zgjoheni në mëngjes së pari t'i pastrojmë dhëmbët. Njerëzit dhe shkencëtarët e ditëve tona duhet të besojnë në vërtetësinë e Islamit dhe ta besojnë Allahun, sepse gjithçka që po zbulojnë në ditët tona, na janë thënë par një mijë e pesëqind vitesh nga themeluesi i Islamit.

Profeti gjithashtu na ka mësuar që para se të hamë diçka t'i lajmë duart. Ai gjithashtu i lante duart edhe pas ushqimit dhe e shpërlante gojën. Ai nuk dëshironte që njerëzit të faleshin pa e shpërlarë gojën pasi të kishin ngrënë diçka të fërguar ose të zier. Pra, duart duhet të lahen para dhe pas buke dhe të shpërlahet goja pasi të keni ngrënë diçka që ka erë të fortë. Gjatë përgatitjes së gjellërave shpesh përdoren erëza të ndryshme që i japin shije të mirë ushqimit, por pas ngrënies, nëse goja dhe duart nuk pastrohen, era e tyre mund t'i shqetësojë të tjerët. Profeti gjithashtu ka porositur që të hani me dorën e djathtë, sepse dora e majtë përdoret për tu pastruar pasi të keni kryer nevojën. Këtu në Evropë ju shpesh e vëreni se njerëzit hanë me dorën e majtë. Shpesh mund t'i shihni rrugës se si në dorën e majtë mbajnë ndonjë hamburger dhe në të djathtë çantën. Ka disa njerëz i pasojnë ata, por ju duhet ta mbronin veten tuaj dhe të hani me dorën e djathtë. Ka edhe një hadith tjetër nga Hazret Aisha, Allahu qoftë i kënaqur me të e cila transmeton se e ka dëgjuar Profetin e Shenjtë s.a.s. duke thënë se *'Këto*

gjëra janë pjesë e natyrës njerëzore: të shkurtuarit e mustaqeve, të lëshuarit e mjekrës, të pastruarit e dhëmbëve, të pastruarit e hundës me ujë, të shkurtuarit e thonjve, të pastruarit e thonjve dhe të pastruarit me ujë pas kryerjes së nevojës’.

Të gjitha këto gjëra janë të mira për shëndetin e njeriut. Të pastruarit e hundës me ujë duhet të bëhet pesë herë në ditë kur marrim abdes për tu falur. Nëse do ta fusni pakë ujë në fyt përmes hundës ju mund ta mbron vetën tuaj nga të ftohtit. Një ditë dikush më tha se ishte ftohur dhe kishte shkuar te mjeku. Mjeku i kishte thënë se ti si mysliman nuk duhet të ishe ftohur. Ju e lani hundën duke e futur ujin brenda, nëse do ta praktikosh këtë gjë në mënyrë të rregullt disa herë në ditë, kjo të mbron nga të ftohtit. Se a ka qenë kjo ndonjë ide e tija personale ose rezultat i ndonjë kërkimi shkencor, unë nuk e di por meqë Profeti i shenjtë s.a.s. na ka porositur se duhet patjetër të ketë ndonjë dobi nga kjo. Nganjëherë është vështirë të thithet pakë ujë përmes hundës dhe nganjëherë është e pakëndshme, por unë e kam vërejtur nga përvoja ime personale se nëse thithet pak ujë përmes hundës gjatë pastrimit të tyre dhe pastrohen vrimat e hundës, kjo të mbron nga të ftohtit.

Prerja e thonjve është gjithashtu shumë e rëndësishme, sepse thonjtë akumulojnë shumë papastërti. Në ditët tona, disa burra por më së shumti gratë e kanë bërë modë që t'i rrisin thonjtë pa iu bërë përshtypje pislleku që mblidhet nën ta. Secili prej jush duhet ta ketë të qartë se prerja e thonjve është urdhër i Profetit të shenjtë s.a.s. Mbajtja e thonjve të gjatë është e dëmshme dhe nuk ka asnjë dobi prej tyre.

Lidhur me pastërtinë, një gjë shumë e rëndësishme është të mbajturit pastër të godinave të Xhematit. Anëtarët e Xhematit duhet t'i pastrojë ato përmes punës vullnetare, duke iu kushtuar vëmendje të veçantë xhamive. Oborret e xhamive gjithashtu duhet të zbukurohen me gjelbërim dhe lule, por më e rëndësishmja është vetë xhamia ku kryhet namazi. Para disa vitesh, Kalifi i katërt, Allahu pastë mëshirë ndaj tij, ka folur shumë për këtë, dhe njerëzit deri në njëfarë mënyre i zbatuan këshillat e tij, por gradualisht vëmendja ka fillua të mos jetë më mjaftë e përqendruar në këtë, posaçërisht në Pakistan dhe Indi. Vendi i namazit duhet mbahet pastër. Nganjëherë, aty ku është e mundshme, duhet ngrihen tepihët dhe të pastrohet dyshemeja. Rrjetat e merimangave të hiqen, pluhuri nga flladitësit të fshihet. Kur dikush të vizitojë xhaminë tona duhet ta shohë se ato janë më të pastra se çdo godinë tjetër.

Transmetohet se Profeti i shenjtë gjithmonë i këshillonte besimtarët të mos vinin në xhami ose tubime të tjera pasi të kenë ngrënë ushqime me erë të fortë si qepë ose hudhra. Nganjëherë njerëzit nuk i ndërrojnë çorapet e tyre të cilave u vjen era. Të tillët nuk duhet të vijnë në xhami pa i ndërruar ato. Hazret Mesihu i Premtuar a.s.s. ka thënë: *'Var-ruza fahxhur'* të mos u vijë asnjë erë e keqe, *shmanguni papastërtisë se kjo është mirë për shëndetin tuaj. Të krishterët nuk mund ta kuptojnë përse Kurani i shenjtë porosinë që të laheni dhe ta mbani pastër trupin tuaj, të pastroni dhëmbët dhe ta mbron veten tuaj nga papastërtitë fizike. Kjo është për shkak se arabët e Kohës së Profetit kanë*

qenë në gjendje të mjerueshme sa i përket pastërtisë. Është një dhunti e Allahut që na ka mësuar masat parandaluese ndaj sëmundjeve. Fatkeqësisht priftërinjtë e krishterë nuk e dinë se ai i cili nuk ka kujdes ndaj pastërtisë trupore gradualisht bie në një gjendje shtazore dhe privohet nga pastërtia shpirtërore. Për shembull, nëse nuk e largoni ushqimin e mbetur në mes dhëmbëve tuaj pas ngrënies, brenda një kohe shumë të shkurtër copëzat e ushqimit do të qelben si të ishin coftinë, dhëmbët do të prishen dhe efekti i tyre helmues do ta dëmtojë trupin tuaj. Mund ta vëreni edhe vetë se nëse copëza të vogla mishi ngelen në mes dhëmbëve tuaj nga darka deri në mëngjes, zhvillohet në gojë një erë aq e keqe sikur të ishte në të një mi i ngordhur. Sa injorantë janë ata që i kritikojnë mësimet e Islamit që mëson pastërtinë trupore dhe predikojnë lënien pas dore të pastërtisë fizike, të mos lahen dhëmbët, as trupi e as të pastroheni pas kryerjes së nevojës duke thënë se pastërtia shpirtërore është e mjaftueshme për ju. Përvoja na tregon se ashtu siç është e nevojshme pastërtia shpirtërore për shëndetin tonë shpirtëror, gjithashtu është e nevojshme pastërtia trupore për shëndetin trupor. Fakti është se pastërtia jonë fizike ushtron një ndikim të madh në pastërtinë tonë shpirtërore. Po ta injorojmë pastërtinë trupore do të bëhemi viktimë e sëmundjeve të shumta, atëherë do të ngelim mbrapa në obligimet tona shpirtërore dhe fetare dhe duke qenë të sëmurë do të bëhemi të padobishëm dhe nuk do të mund t'i kryejmë obligimet tona fetare, edhe më keq si rezultat i sëmundjeve të tilla mund të vijë deri te vdekja e parakohshme. Në vend që t'i shërbejmë njerëzimit, do t'i shqetësonim të tjerët me papastërtinë tonë fizike dhe me shëndetin tonë të lig. Përfundimisht me papastërtinë që ne e mbledhim me duart tona mund të zhvillojmë epidemi të ndryshme që mund ta vërshojnë gjithë vendin dhe të bëhemi kështu shkaktar për gjithë këtë vuajtje, sepse i kemi injoruar principet e pastërtisë’.

Pra mund ta shihni se nëse injorohen principet e Kuranit të Shenjtë dhe urdhrat e tij sa shumë vuan njerëzimi. Njerëzit e shkujdesur të cilët nuk i shmangen pisllekut dhe nuk e largojnë atë nga shtëpitë dhe rrugët e tyre dhe nga rrobat dhe gojët e tyre, krijojnë pasoja të paparashikueshme. Si pasojë epidemitë e ndryshme shpërndahen me shpejtësi duke i shkaktuar njerëzimit mundime të panumërta. Çfarë gabimi paska bërë Kurani duke porositur mbajtjen pastër të trupit, rrobave, shtëpive dhe ambientit për ta shpëtuar njerëzimin nga sëmundje dhe vuajtje të panumërta.

Allahu na dhëntë mundësi t'i kushtojmë vëmendje të veçantë pastërtisë dhe na mundësoftë të veprojmë sipas urdhrave të Allahut. Amin!

This is an Albanian translation of Hazoor's Khutba of
30 April 2004. The topic of this Khutba is:

Cleanliness

This translation has been prepared by the members of Kosovo
 Jam'aat.